

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2022 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2022 r. w Dzierżoniowie na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ §1 k.p.c.

z powództwa: (...) S.A. w W.

przeciwko: M. P.

o zapłatę 940 zł

I. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 476 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 14 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 75,27 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia spełnienia świadczenia;

III. powództwo oddala w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 marca 2022 roku strona powodowa - (...) S.A. w W., domagała się zasądzenia od pozwanej M. P., prowadzącej własną działalność gospodarczą, kwoty 940 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi od płatności poszczególnych (dwóch) rat do dnia zapłaty. Roszczenie strony powodowej oparte zostało na niewywiązaniu się pozwanej z postanowień umownych wiążącej strony sporu polisy ubezpieczeniowej, tj. braku opłacenia składek w oznaczonym terminie. Strona powodowa w sprawie tej wystąpiła najpierw z pozwem w elektronicznym postępowaniu uproszczonym, kierując pozwu do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie w dniu 31 grudnia 2021 roku, a następnie wszczęte tamże postępowanie o zapłatę 940 zł, zostało przekazane do rozpoznania tutejszemu Sądowi Rejonowemu, wobec stwierdzonych braku podstaw do objęcia go stosownym nakazem zapłaty. Dnia 31 marca 2022 roku Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w osobie referendarza sądowego wydał w sprawie upominawczy nakaz zapłaty – vide karta 21.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut jedyny zarzut - przedawnienia roszczenia. Z uzasadnieniu wniesionego środka zaskarżenia, wynikało, iż pozwana wskazując termin trzyletniego okresu przedawnienia dla roszczeń ubezpieczeniowych, przy złożonym do (...) pozwie w dniu 31 grudnia 2021 roku stwierdza fakt przedawnienia jako oczywisty (bezsorny), a w skutek czego przedmiotowe roszczenie wobec podniesionego zarzutu, musi zostać w stosunku do niej oddalone.

Powódka w piśmie polemicznym z dnia 1 lipca 2022 roku, podtrzymała jednak powództwo, uznając zarzut przedawnienia za bezskuteczny, gdyż powołała się na nową okoliczność w sprawie a mianowicie podała, że w sporze tym, obok pozwu skierowanego do (...), o jakim mowa wyżej, zarejestrowanego pod sygnaturą Nc-e 1908464/21 a stanowiącego poprzednik niniejszej sprawy, został także złożony inny pozew przeciwko pozwanej z powództwa

strony powodowej i zapisany pod sygnaturą Nc-e 24671158/19. Ten drugi nieujawniony dotąd pozew, który również zakończył się odmową wydania nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym a następnie uległ umorzeniu przed Sądem rejonowym, wywołał przerwanie biegu przedawnienia niniejszego roszczenia. Stąd domaganie się zapłaty jak w niniejszym pozwie jest uzasadnione.

Strony pozostały w toku procesu przy swoich racjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarła umowę ubezpieczenia w postaci polisy OC z pozwaną – M. P. o numerze (...), z roczną składką 940 zł, płatną w dwóch ratach – pierwszą do 11 czerwca 2018 roku w kwocie 534,34 zł i druga do 13 czerwca 2018 roku w wysokości 405,66 zł. Do polisy dołączono dokument o nazwie „oświadczenie do polisy”. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania przyjętego na podstawie tej umowy.

(Dowód: - polisa, k. 7 –8 akt,

- oświadczenie k. 8v-9,

- niesporne w sprawie).

Pismem z pozwem wniesionym do (...) w tej sprawie, czyli o zapłatę 940 zł, strona powodowa wystąpiła dnia 31 grudnia 2021 roku. W pozwie tym strona powodowa domagała się zapłaty z tytułu polisy (...).

Dnia 19 grudnia 2019 roku, a zatem wcześniej strona powodowa wystąpiła wobec pozwanej z innym pozwem do (...), o zapłatę 467 zł z tej samej polisy ubezpieczeniowej tj. o nr (...).

(Dowód: - pierwsza karta sprawy akt VI Nc-e 1908464/21, k. 10 akt,

- pierwsza karta sprawy akt VI Nc-e 2467158/19, k. 44 akt).

Okres ubezpieczenia, objęty przedmiotową polisą obejmował czas zamknięty od 10 czerwca 2018 roku do 10 czerwca 2019 roku. Terminy wymagalności rat to: pierwsza rata 12.06.2018 roku i druga rata 14.06.2018 roku.

(Dowód: - polisa tamże k.7 – 8 akt,

- pierwsza karta akt VI Nc-e 1908464/21, k. 10 akt).

Postanowieniami Sądu Lublin – Zachód w Lublinie z dni 13 stycznia 2020 roku i 17 stycznia 2022 roku, dokonano odmów wydania nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym upominawczym. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 14 lipca 2020 roku, sygn. akt V GNc 402/20 umorzono postępowanie w sprawie.

(Dowód: - postanowienie w sprawie VI Nc-e (...), k.49 akt,

- postanowienie w sprawie VI Nc-e (...), k. 12 akt,

- postanowienie SR w Dzierżoniowie, k. 50 akt).

W dniu 28 marca 2022 roku strona powodowa złożyła niniejszy pozew w tutejszym sądzie rejonowym o zapłatę 940 zł.

(Dowód: - prezentata, k. 2 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne podlegało uwzględnieniu tylko w części, tj. do kwoty 476 zł, obejmującej w większości składkę pierwszą z rzeczonyj polisy, jednak nie całą a tylko tę jej część, która została objęta pozwem złożonym do „epu” dnia 19

grudnia 2019 roku. Jak wynika bowiem z analizy akt sprawy, dokonanej na podstawie dołączonych stanowisk stron i dokumentów z nią związanych w pozostałym zakresie roszczenie powódki uległo przedawnieniu. Przy czym sam okres przedawnienia wskazany jako trzyletni w tym stanie faktycznym nie budził jakichkolwiek wątpliwości. Jest on bowiem wprost wymieniony dla tego rodzaju stosunków prawnych w szczegółowym przepisie prawa tj. w treści art. 819 §1 k.c. W rezultacie w sprawie niniejszej przy podniesionym jedynym zarzucie o przedawnieniu rolą Sądu było tylko ustalenie czy okres trzyletni został zachowany czy nie. Pierwotnie powołana sygnatura sprawy z jaką powódka wystąpiła do Sądu epu, wskazywała iż terminowi temu uchybiła, skoro pozew złożyła dnia 31 grudnia 2021 roku a daty wymagalności obu rat wypadały w czerwcu 2018 roku, co przy trzyletnim okresie przedawnienia jednoznacznie wskazało, iż pozew jest spóźniony. Jednakże dalsza analiza sporu, wykazała, że wcześniej powódka wystąpiła już z roszczeniem ze spornej polisy przeciwko pozwanej na drodze sądowej. Miało to mianowicie miejsce w dniu 19 grudnia 2019 roku w sprawie VI Nc-e (...). Tyle, że w tym postępowaniu powódka dochodziła jedynie zapłaty 476 zł z roszczeniami akcesoryjnymi do niej przynależnymi, czyli przypuszczalnie za pierwszą ratę składki. W ten sposób przerwany został trzyletni bieg przedawnienia dla tej części roszczenia i na mocy art.124 §1 k.c. rozpoczął bieg od nowa. Tym samym niesporne roszczenie w tej części podlegało ocenie Sądu w kontekście złożonego pozwu i jako zasadne na mocy art. 805 §1 k.c. podlegało zasądzeniu wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w jego zapłacie – art. 481 k.c. a w pozostałym zaś zakresie podlegało oddaleniu z uwagi na trafny zarzut o przedawnieniu tej jego części. Mając bowiem na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że pozwana zawarwszy polisę nie wywiązała się z jej warunków tj. nie uregulowała składek, do których była zobowiązana.

Sąd zasądził na rzecz pozwanej koszty postępowania na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. przyjmując, iż spór ten strona powodowa wygrała w 49 %.

Orzeczenie wydano w trybie art. 148¹ k.p.c. tzn. na posiedzeniu niejawnym.